

Вероятно те преследват още една цел, която също никак не е за подценяване. Циганите по света се делят на различни групи, немалко от които взаимно се обругават и отричат. Явление и процес, които спъват общосветовното разбирателство между циганите, а оттам и опитите им да привлекат световната общественост за решаване на вековните си и тежки социални проблеми. В този смисъл етнонимът “роми” може да послужи като значим фактор за преход към етноним без негативна обремененост. Тоест, към етноним, който подпомага процеса на преодоляването на вътрешноетничните противоречия между циганите и в същото време подпомага неромското население да излезе от “коловоза” на историческата традиция, в системата на която има немалко антиромски настроения и нагласи.

За да приключа окончателно с етнонимното пояснение се налага да се спра на още един въпрос. Става дума за това, че някои представителите на лингвистиката могат да изкажат несъгласие с мен за това, че аз използвам етнонима “роми”, а не етнонима “рома”, както е прието в някои международни документи и публикации в Западна Европа. В действителност използваният от мен етноним аз въвеждам не по лингвистични съображения, а за езиково-практическо удобство, подсказано от досегашната ни езикова практика.

В случая имам предвид, че в българския език има вековна практика чужди термини да се употребяват в българска транскрипция, съзвучна със структурата на нашия език. Така например, французите наричат своята столица “пари”, но ние я наричаме “Париж”. Италианците наричат своя столичен град “Рома”, но ние го наричаме “Рим”. Немците наричат своята родина “Дойчланд”, но ни я наричаме “Германия”. Турците наричат своята родина “Тюркие”, но ние я наричаме “Турция”. Те се определят като “тюрки”, но ние ги наричаме “турци”, с което ги отграничаваме от други тюркски етноси и народи по света (точно така както ние като славяни се определяме в отличие от другите славянски народи като “българи”, а не просто като “славяни”, което, ако бихме направили, би